U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **L. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2018, č. j. OAM-636/ZA-ZA06-ZA08-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 4. 2018, č. j. 30 Az 7/2018 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému výše. Tímto rozhodnutím nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Stěžovatel společně s podanou kasační stížností požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Žádost odůvodnil ochranou svých práv a potřebou doplnění kasační stížnosti.

[3] Jeho žádost Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 19. 7. 2018, č. j. 9 Azs 156/2018 - 39, v němž stěžovatele současně mj. vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi nebo prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. K vyhovění této výzvě byla určena lhůta jednoho týdne od jejího doručení a stěžovatel byl poučen o následku, pokud výzvě nevyhoví, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[4] Dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem představuje jednu z podmínek řízení o kasační stížnosti.

[5] Usnesení č. j. 9 Azs 156/2018 – 39 zaslal soud stěžovateli na poslední známou adresu na území České republiky, kterou uvedl v žádosti o povolení opuštění pobytového střediska. Stěžovatel nebyl na adrese pobytu zastižen, proto mu byla dne 23. 7. 2018 zanechána výzva s informací, že zásilka je připravena k vyzvednutí. Nevyzvedl si písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí. Dle § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „občanský soudní řád“), se písemnost považuje posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Stěžovateli proto byla písemnost doručena fikcí dne 2. 8. 2018. Dne 6. 8. 2018 se doručovaná písemnost vrátila zpět soudu s tím, že adresát nemá domovní schránku. Dne 14. 8. 2018 bylo dle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu vyvěšeno na úřední desce Nejvyššího správního soudu sdělení o doručení uvedené písemnosti (§ 50l odst. 2 občanského soudního řádu).

[6] Podle pravidel pro počítání lhůt stanovených v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. skončila týdenní lhůta k předložení plné moci ve čtvrtek dne 9. 8. 2018. Stěžovatel přesto do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil a na výzvu soudu ani jinak nereagoval.

[7] Stěžovatel tedy přes výzvu soudu neodstranil nedostatek podmínek řízení spočívající v absenci povinného zastoupení advokátem, Nejvyšší správní soud proto odmítl jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba, respektive kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu